spūssancti. habent spūalia subiecta vel obiecta vel speciales modos agendi. Sed timor dñi replet oēs potencias aīe. ⁊ sensus corporis. Ideo dicit scp̄tura. Qui timet deū nihil negligit. scz de hijs que tenetur facere. Ecc̄i. vij. ꝫ dicit alibi. quia non profertur contra malos sentencia. Absqꝫ timore vllo. filij hominū ꝑpetrāt mala. Ecclesiastes. viij.

Feria tercia post penthecostes Sermo

Ego veni vt vitam habeant. ⁊ habundantius habeant. Verbū istud habet originaliter Johānis. x. recitatiue in euuāgelio hodierno. Solēpnis aduent⁹ spūssc̄i sup apostolos ⁊ discipulos xp̄i. cōmuniter durat ꝑ tres dies. Rō quia spūssanctus in suo aduentu dedit tria.

Primo p̄sentiā personalem
Scd̄o grām p̄ncipalem
Tercio affluentiā finalem

Dico p̄mo spūssanct⁹ in suo aduentu dedit apl̄is ⁊ discipulis suā p̄sentiā personalem. nō solū autē dedit eis suas grās. ꝫ seipsū ꝑsonalit̄ etiā in q̄libet grā gratū faciente datur spūssc̄us ꝑsonalit̄. quidā autē dixerunt ꝙ solū dat̄ effect⁹ spūssc̄i. ꝫ hoc iprobatū est in p̄mo sñiaꝝ. nō solū enī datur effect⁹ ꝫ etiā ipse spūssanctus. Et ita ꝓmisit xp̄s apl̄is dicēs. Ego rogabo patrē ⁊ aliū paraclitū dabit vobis vt maneat vobiscuꝫ ineternū. Joh. xiiij. Nota aliū paraclitū dabit vobis. i. aliuꝫ consolatorē. Sed est h̄ magna difficultas. quia p̄r filius ⁊ spūssc̄us nō sunt nisi vn⁹ consolator sicut nec sunt nisi vn⁹ de⁹. quō ḡ d̄t aliū paraclitū Solucio sic intelligitur. alium ꝑaditum. i. aliū spm̄scm̄ dabit vbis consolatorē. Ita ꝙ ista alietas non referat̄ ad ꝑaditum. ꝫ ad spm̄sanctū q̄ est alius a p̄re ⁊ filio ꝑsonalit̄. Sequitur vt maneat vobiscū ineternū. Ex isto textu habet̄ ꝙ sancti apl̄i post festum penthecostes nō peccauerunt mortalit̄. Ecce donacio excellens de sua p̄ncia personali. Et de hoc fit festū ⁊ solēnitas in die penthecostes scz ante heri. Quia sicut in natiuitate fuit nobis dat⁹ filius in redēptionem siue redemptorē. Sic in die penthecostes fuit nobis datus spūssc̄us in cōsolatorē. Quantū ad scd̄m spūssc̄us in suo aduentu dedit apl̄is ⁊ discipul̄ graciam p̄ncipalez. quā theologi vocāt graciam gratū facientē. Et licet apl̄i ⁊ discipuli xp̄i habuerunt iā istā grām. tamē in die penthecostes receperunt eā in maiori habundancia. Ideo apostol⁹. Unicuiqꝫ nostꝝ data est grā ꝟm mensurā donacionis xp̄i. Ad ephes. iiij. Nota ꝟm mēsurā scz illā de qua xp̄s. Mensurā bonā ⁊ cōfertam ⁊ coagitatā ⁊ sup effluentem dabunt scz tres persone trinitatis in sinū vestrum. Luce. vi. De ista donacōne grē solennitas die hesterno fuit ꝑacta. De tercio dico. ꝙ spūssanct⁹ in suo aduentu dat affluentiā finalem que est habere habundant̄ ⁊ multiplicit̄ vitā. Et de hoc d̄t ipsemet in themate. Ego veni vt vitam habeant supple homīes ⁊ habundanti⁹ habeant. patet thema de ista affluētia finali fit festū hodiernū. Et īueni in sacra scp̄tura q̄tuor vitas q̄s habem⁹ a spūsancto.

Prima est vita corporalis quā debem⁹ digne gubernare.
Scd̄a est vita spiritualis quā debemus stricte ⁊ sollicite conseruare.
Tercia est vita celestialis quā debemus alte ⁊ deuote desiderare.
Quarta est vita eternalis quā debemus certe ⁊ secure expectare.

Et quia spūssanct⁹ dat istas q̄tuor vitas ideo dicit ipse ego veni vt vitā habeant. scz corporalē. Et habundāci⁹ habeāt scz spūalem celestē ⁊ eternā. Dico p̄mo ꝙ p̄ma vita est corporalis q̄ est ꝑ vnionem aīe ⁊ corporis. q̄ꝫdiu enī aīa est vni-

ta corpori. durat vita corporis. Anima enī est forma corporis q̄ dat corpori vitam. Et corp⁹ sine aīa non posset videre audire. loqui. ambulare ⁊ hmōi ⁊ sine aīa corp⁹ non est nisi trūcus nihil valens. ab aīa autē corp⁹ habet oīa sentimēta. visū auditū ⁊c̄. ⁊ oēs operacōnes. In morte enī hominis oēs sensus ⁊ oēs vires organice destruunt̄ quare nec operaciones remanere possunt. vt dt̄ sanct⁹ Thomas q̄rto scp̄to. distinctione. xliiij. Ideo xp̄s. Spūs est q̄ viuificat. caro autē nō ꝓdest quicq̄ Johānis. vi. Dico ꝙ ista vita corporis q̄ est ex p̄sentia aīe rōnalis est effectualit̄ a tota trinitate. appropriat̄ tamē spirituiscō quia ipse spūs creator dat virtutem spiritui creato scz aīe standi in corpore decē vel viginti annis vel plus vel minus sicut sibi placet. Antiq̄tus dabat longam vitā corporalem vt patet in adā q̄ vixit nōgentis. xxx. annis. Genes. v. matusalem q̄ vixit nongentis. lxix. annis. Et in noe q̄ vixit nongentl. l. annis. Gen̄. ix. Sed paulatim diminuta est vita corporis. Si dicat̄ quia spūssanct⁹ mensurat vitā corporalem q̄re illis antiq̄t⁹ dabat tam longā vitam ⁊ nobis breuem. Respondeo ꝙ ad illos expectabat habere experiencias rer̄ ⁊ arcium, ꝓpter hoc dabat eis longā vitam. Modo autem iam oīa sunt experimentata ⁊ experimēto cognita Itē quia tunc erant rudes ⁊ simplices. Ideo indigebant magno tp̄e ad sciēdū. Modo autē sunt hoīes intricati. Item tunc comedebant solū semel ꝓ necessitate ⁊ modo cōmessacionib⁹ crapule ⁊ gule hom̄ies vacant ⁊c̄. Sed longa vita vel breuis a spūsancto est. Ideo dt̄ Job spirituisancto. vitā supple corporalem ⁊ misericordiā tribuisti michi. ⁊ visitacio tua custodiuit spiritū meū. Job. x. Nota misericordiaz quia ꝙ spūssanct⁹ det vitam corporalez mihi vel tibi misericordia est ⁊ non debitū quia nulli obligat̄. Sed dico ꝙ istā vitam corporalē debem⁹ digne ⁊ fructuose gubernare. qz non debem⁹ ipsam totā expendere vel occupare in negocijs temporalib⁹ s̄ etiaz in spūalib⁹, ꝓpter thesaur̄ meritor̄ cumulandū. Vñ postq̄ occupatl vitā temporalē in negocijs tēporalib⁹ feria scd̄a ⁊ tercia ⁊c̄. Quiescatl in die dominica ab oī negocio tp̄ali. ⁊ detis vos negocijs spūalib⁹. audiēdo missā anteq̄ aliq̄d comedatl vel bibatis. Quia q̄ habet supplicare pape vel regi nō debet habere anhelitū fetidū ⁊c̄. licet enī multi excusent̄ a ieiunijs ecclesie. ab isto tñ scz ab audientia misse nō sic excusat̄ hō. Itē debem⁹ venire ꝓ tp̄e ad missā quia in cōfessione q̄ fit ꝓ vobis debetis esse omnes. Ido qñ cāpane pulsant̄ debes tu dicere O dñs citat me ⁊ cito dimittere alia debetis ⁊ ire ad ecclesiā. Itē nō loqui in ecclesia s̄ cū signis īuitādo si venerit aliq̄s q̄ ⁊c̄. Item nō recedere a missa quousq̄ datur benedictio a sacerdote. Itē debetis esse in vesperis ⁊ cōpletorio. sicut enī expendistis sex dies ebdomade cōgregādo bona tp̄alia transitoria q̄ hic remanent. ita expendatl diē festi. cōgregando thesauros spūales. q̄ durabunt eternalit̄. Ido sapiens dicebat. Fili in tp̄e vite tue ne indigeas. meli⁹ est enim mori q̄ indigere. Ecc̄i. xl. Nota ne indigeas scz thesauris spūalib⁹ meritor̄. meli⁹ est enī mori corporalit̄ qz liberat̄ q̄ indigere. patet ergo ꝙ vita corporis ē digne gubernanda.

¶ Scd̄a vita est spūalis. vita enī spūalis ē qñ p̄sona dimittit vicia ⁊ pctā ⁊ recedit a mala societate ⁊ dat se bone vite pl⁹ curando de spū q̄ de corpore. occupādo se in orōnib⁹ ⁊ bonis operib⁹. tp̄alia obliuiscendo. Ista est vita spūalis q̄ habem⁹ a spūsancto. Nota ad hoc pulchrā figurā Ezech. xxxvij. legit̄ ꝙ deus eduxit ꝓphetam in quodā magno campo pleno ossibus mortuor̄ ⁊ circumduxit euz in giro ⁊ dixit sibi deus. fili hoīs putas ne viuēt

2ª vita

ossa ista. Respondit dñe deus tu nosti Et
dixit sibi deus vaticinare de ossibus istis.
⁊ dices eis. hec dicit dñs deus a q̄tuor
ventis veni spūs ⁊ insuffla super interfec
tos istos ⁊ reuiuiscant ⁊ ingressus est in
ea spūs ⁊ vixerunt. steteruntq; sup pedes
suos exercit⁹ grandis nimis valde Ecce fi
gura. Itē magnus cāpus plenus ossib⁹
mortuoꝝ corruptis est iste mundus. q̄
iam ex peccatl est totus fetidus ⁊ corrup
tus ex luxuria ⁊ sic de alijs peccatl. Tanta
enī est corrupcio ꝙ iam nihil respicitur ⁊
sic de alijs peccatl ꝓut expediens erit. Jō
dauid. Corrupti sunt ⁊ abhominabiles
facti sunt. Non est q̄ faciat bonū non est
vsq; ad vnum supple de adultis. ps. lij.
Ecce camp⁹ Modo videam⁹ q̄modo vi
uificabunt ossa arida. i. peccatores vt ha
beant vitam spūalem. qꝛ iam habent vi
tam corporalē. Ad hoc oportet ꝙ spiri
tussanctus veniat vel de oriente vel de oc
cidente de tremontana vel de meridie De
oriente venit spūssanct⁹ pueris q̄ quādo
incipit claritas discretionis cauent a pec
catis. timent deū. orant. confitent. Dulci
ter conuersant. nō iurant. non menciun
tur ⁊c̄. De occidente venit senib⁹. pecca
tis antiq̄tis ⁊ assuetis. Sed quia vident
se iuxta occasū mortl anteq̄ veniat mors
conuertuntur ad deum. ꝓponunt cauere a
peccatis confitent ⁊c̄. Aliquib⁹ autē ve
nit spūssanctus de tremontana. q̄ signifi
cat aduersitatē quia aduersitas aliquos
reducit ad deuz. O quot sunt in mundo
q̄ quando sunt in ꝓsperitate non curant
de deo. ꝫ quando vent⁹ aquilonaris frigi
dus ⁊ tēpestuosus venit scz aduersitas.
tunc redeunt ad deū dicendo dñe miseri
cordia. ⁊ conuertunt ⁊ confitent ⁊c̄. No
ta mala q̄ nos hic p̄munt ad deū ire com
pellunt. verba sunt Gregorij super lucaz
xviij. Aliquib⁹ autē venit spūssanctus de
meridie q̄ est pars habundans. humida.
et calida ⁊ significat ꝓsperitatē. Quādo

autem persona infra se cogitat bona que
habet dicens. Unde habui ista cum pat
meus fuisset pauper. ⁊ ego sum diues ha
beo hoc ⁊ hoc ⁊ nunq̄d omnia ista dedit
mihi domin⁹ immo. Ideo volo sibi serui
re. Si enī rex dedisset mihi ⁊c̄. iam serui
rem ei. quāto magis ergo deo. Huic venit
spūssanctus de meridie de ꝓsperitate. Ec
ce qualiter ossa arida id est peccatores vi
uificātur in vita spirituali. Ecce quare di
cit auctoritas a quatuor ventis veni spi
ritus. Et hanc vitā debemus seruire con
seruare. Ideo dicit scp̄tura. Omni custo
dia serua cor tuum. Quia vita spiritua
lis multos habet inimicos. verbi gracia.
si religiosus vult seruare regulam ⁊ vota
statim alij qui nichil seruant dicunt. O
ypocrita ⁊ sic de alijs. Nota de quolibet
statu. Ideo dicit omni custodia serua cor
tuū ⁊c̄. Racio quoniam ab ipsa vita ꝓce
dit scz spiritualis. Ecce quare dicit. a q̄
tuor ventis vt vitā habeant supple cor
poralem. ⁊ habundanti⁹ habeant scz vi
tam spiritualem. Tercia est vita ce
lestialis quando anima persone que egit
condignā penitentiā per mortē corpora
lem recedit a corpore statim ascendit in
celum ⁊ ibi viuit vita celesti. Hec est diffe
rentia inter animas hominū ⁊ iumentoꝝ
Nam anima iumenti non est substancia
spiritualis subsistens ⁊ incorruptibilis sed
est forma substancialis immersa materie
que non habet esse sine materia ⁊ corpo
re immo totuz esse habet in corpore quia
est educta de potencia materie ⁊ sic mo
do quo dictū est totum esse habet a cor
pore. Ideo destructo corpore corrum
pitur. Sed anima hominis est substancia
spiritualis vt angelus ⁊ nihil habet a cor
pore. imo ipsa dat esse corpori ⁊ viuere
⁊c̄. Ideo qñ corp⁹ deficit ipsa remanet.
De hoc vide sanctum thomaz prima par
te questione septuagesima quinta articlo
scdo tercio ⁊ sexto. Articulo enī scdo oñ

dit ꝙ anima humana est subsistens. Itē Articulo tercio ꝙ anima brutorum non est subsistens concludit ⁊ ostendit. Itez Articulo sexto ostendit ⁊ ꝯcludit ꝙ anima huāna est incorruptibilis. sed anime brutorum vt patet in eodem articulo in solucōe ad primum argumentū sunt corruptibiles. Unde si anima hominis bene se gubernat corpus remuneratur. Sicut miles qui bene gubernauit castrum sibi cōmissum a rege. Quando deꝰ creat animā creando infundit eam in castro corpis vt gubernet ipsum iuxta dei voluntatem ne per portas scilicet sensuum intrent inimici sui nec per oculos vana aspiciendo ⁊ sic de aliis. Si ergo bene ipsum gubernat remuneratur si male. puītur Quando ergo anima que bene gubnauit castrum corporis per mortem recedit a corpore statim venit coram cristo dicens Domine custodiui castrum ⁊c̄. Et cristus dat sibi vitā celestem in celo Auctoritas. Si in vobis cristus est scilicet per gratiam ⁊ bonaz vitam. Corpus quidem mortuum est ꝓpter peccatum. Spiritus vero viuit per iustificacōnē. Or si spūs eius qui suscitauit ihesū a mortuis habitat in vobis q̄ suscitauit ihesum xp̄m a mortuis. viuificabit ⁊ mortalia ⁊c̄. ad Roma. octauo. Sed diceres a quo est ista vita celestis. Dico ꝙ hec vita celestis appriate ē a spiritu sācto. Ratio quia sicut vapor qui de mane egreditur a terra per intromissum calorē solis sic... anima non posset celum ascendere n... calore spiritussancti informaret ⁊ abilitaretur q̄ ipsam sursum trahit. Iō dicit dauid. viuificabis me ī equitate ps. cxlij. Dico cōsequenter ꝙ hec vita est vehementer desideranda. Sicut si dominus diues ī suo testamento dimisisset tibi castrum altum forte inexpugnabile. de quo nondum haberes possessionem. O qualiter ip̄m desiderares. vehementius desiderandū est castrum celi empirei. Ideo cristus Ego sicienti id est ardenter desiderāti ⁊ anhelanti dabo de fonte aque viue gr̄tis. Qui vicerit possidebit hec Et ero illi deus. ⁊ ille erit michi filius. Timidis āt ⁊ īcredulis ⁊ execratis ⁊ homicidis ⁊ fornicatoribꝰ ⁊ veneficis ⁊ ydolatris ⁊ omnibꝰ mendacibꝰ. pars illoꝝ erit in stagno ardenti igne ⁊ sulphure. quod est mors secunda. Ecce venit vnus de septem angelis habentibus phialas plenas septem plagis nouissimis ⁊ locutus est mecum dicens ⁊c̄. Apocalipsis. xxj Quarta ē vita eternalis scilicet quando ī die iudicij omnes resurgemus in corpore ⁊ anima. Boni autem resurgent cum corporibus gloriosis cum quibus eternaliter viuent. Si dicatur. ⁊ nunquid vita sanctarum animarum q̄m habent modo in celo est eterna. Dico ꝙ nō qd̄ verꝝ est q̄ ad istum modum essendi qꝛ modo sunt anime beate a suis corporibus separate. s̄ in iudicio ⁊ in resurrectione generali suis corporibus gloriosis reūnientur de hoc vide sctm̄ thomam in quarto distinctōne quadragesima tercia ⁊. xliiij. Mali autez resurgēt cum corporibus fetidis ⁊c̄. Ratio huiꝰ est quia deꝰ remunerat q̄z libet s̄m vitaz q̄ hic tenuit ⁊ bona opera que fecit modo in bonis que hic facimus est talis ordo. Quia primo fiunt ab anima sola scz cogitando. deliberando ⁊ ordinando ⁊ sic primo meretur deinde in executione operis corpus facit execucōem. Ideo anima prius remunerat̄. deinde remunerabitur corpus scz in iudicio. Idem est de malis operibꝰ. Primo enim anima facit peccatum cogitando. deliberando. ordinando Deinde corpus facit execucōm. Ideo anima prius punit̄ in inferno Deinde corpus in iudicio Hoc dicit auctoritas sacre scripture. Omnes vos manifestari oportet ante tribunal Cristi ihesu vt recipiat vnusquisq̄ hominum ꝓpria corporis

4ª vita

put gessit secunda ad Corinthios quīto
Nota propria corporis. Nota q̄ hec
vita eterna apropriate ē a spiritu sancto.
quia noster spirit⁹ est naturaliter vadēs
⁊ non rediens. Sed per virtutem spirit⁹
sancti animam inhabitantis quelibet ani-
ma resumet suum proprium corpus De
hoc vide sanctum thomam in quarto dis-
tinctione quadragesima tercia. Nec hoc
est spiritui sancto difficile. quia qui de ni-
chilo creauit omīa faciliter potest animā
⁊ corpus incineratum vnire. Ideo dicit
scriptura. Si spiritus eius qui suscitauit
Ihesum cristum a mortuis habitat in no-
bis qui suscitauit Ihesum cristum a mor-
tuis viuificabit etiā mortalia corpora no-
stra ꝓpter inhabitantem spiritum eius in
nobis ad Romanos octauo. Hec vita
est certissime spectanda. Nota contra
illos qui sunt de errore saduceorum dicē-
tium. quomodo est possibile resurgere ⁊c̄
Ideo cristus. Nolite mirari hoc quia ve-
nit hora in qua omnes qui in monumen-
tis sunt audient vocem filij dei ⁊ ꝓcedēt
qui bona fecerunt in resurrectionem vite
suple eterne. Qui vero mala egerunt in
resurrectionem iudicij scilicet dampnacio
nis Johannis quinto Nota nolite mi-
rari hoc scz de resurrectione. qꝛ deo nichil
est difficile. Quia venit hora scz iudicij ī
qua omnes qui in monumentis sunt au-
dient vocē filij dei scz illā. Surgite mor-
tui. ⁊c̄. Ecce ꝓcedent ⁊c̄. Patet ergo q̄
modo a spiritu sancto habemus has qua-
tuor vitas scz corporalem spiritualem ce
lestem ⁊ eternam. Ecce quare dicit. Ego
veni vt vitam habeant scz spiritualem ce
lestem ⁊ eternam q̄ꝫ nobis ⁊c̄.

Feria quarta Sermo

Nemo potest ue
nire ad me nisi pater q̄ misit me
traxerit eum Johannis. vj. Thema dat
michi motiuum predicandi ⁊ declarandi
modos quos de⁹ tenet trahendi ad se pec-
catores scz qualiter peccator qui diu vixit
in peccatis trahit̄ per deum ad bonam vi-
tam. Ista materia est vtilis ⁊ proficua.
Sed vt sit deo acceptabilis ⁊ gratiosa.
Salutetur virgo maria. Thema est ver-
bum cristi d. Nemo id est null⁹ peccator
potest venire per bona ⁊ sancta opera nisi
pater q̄ misit me traxerit eū ꝓ cui⁹ decla-
racōe sciendū. q̄ int̄ alia mala ⁊ magnos
defectus q̄s in hac vita habemus sūt duo
scz difficultas ad bonū ⁊ ꝓnitas ad ma-
lum. Cū magna difficultate facim⁹ bona
opa nec scim⁹ facere sine magistro. Ma-
la aūt sine magistro scim⁹ facere. Recte
de nobis est sic de lapide qui violenter as-
cendit nō a se ꝫ ab alio. Sz ꝑ se naturali
ter descendit ⁊ cadit. Ita de nobis si vo-
lumus ascendere in altum ꝑ bonā vitam
⁊ spiritualem orando ꝯtemplando violē
tia est necessaria. qꝛ ꝯtra inclinacōnes car
nis ⁊ oblocucōnes gentiū. Sed natura-
liter descendimus peccando ⁊ malam vi
tam tenendo ⁊ sic cadimus in infernum.
Ideo dicit scriptura. Sensus ⁊ cogitacō
humani cordis in malum prona sunt ab
adolescentia sua Genesis octauo. Ratio
huius assignatur Sapie. ix. Vbi dicitur
Corp⁹ qd̄ corrūpitur aggrauat animā
Sicut si falconi qui leuis est de se appōe-
retur vna libra in pedib⁹ eius. nō posset
eleuari in altū nisi cū difficultate. Ita de
anima que de se est leuis ꝫ corpus aggra-
uat ⁊ trahit eam deorsum. Verbi gratia
vultis modicum contemplari in oratiōe
⁊ eleuatis mentem statim homo descen-
dit cogitando de negotijs de coquina vel
tabna. Ido dic̄ Corp⁹ qd̄ corrūpit̄ ⁊c̄.
p⁹ iudiciū nō erit ita Imo corp⁹ sequit̄
aīaz ī btīs qꝛ in corpib⁹ btōꝝ erūt q̄tuor
dotes scz subtilitas īpassibilitas agilitas
⁊ claritas. Et hijs dotibus iam caremus.
Ideo si volum⁹ mō ascendere ꝑ bonam